

עת"מ 19-07-3161
קבוע ליום 14.7.19

בבית המשפט המחויז בנכרצה
בשבתו כבית המשפט לעניינים מנהליים
בפני כב' השופט ד. צרפטוי

- בעינוי:**
1. נריימאן שחאדה – זועבי ת.ג. 203588074
  2. עדאללה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל
ע"י ב"כ סاري ערוף ו/או פאדי חורי ואח'
معدאללה המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל
רחי יפו 94, ת.ד. 31090, חיפה 8921
טל': 04-9503140; פקס: 04-9501610

המבקשים

- נגד -

1. ראש עיריית עפולה, אבי אלקbez
2. מועצת העיר עפולה
3. שחקים

שלושתם ע"י ב"כ עווה"ד אבי גולדהמר, ו/או
עודד זונג ו/או מיריל ולטר-ראובן ו/או לירן כהן
ו/או טלי גולדהמר ו/או עמית מונצ'ר ו/או
נירה דדון-ברורמן ו/או אורן גולדהמר ו/או
אורטל קלדרון ו/או הדס דואדי ו/או קטיה
גולובשקו
מרח' פל-ים 2 חיפה 33095
טל': 04-8621533 פקס: 04-8626244

המשיבים

תגובה מטעם המשיבים לבקשת למתן צו בגיןים

בהתאם להחלטת כב' ביהם"ש מיום 2.7.19, מתכבדים המשיבים להגיש תגובה מטעם לבקשת
לצו בגיןים שהוגשה על ידי המבקשים (להלן: "הבקשת").

1. כבר בפתח של דברים יבקשו המשיבים להסביר מסדר היום את טענת המבקשים אוזות הפליה או גזענות, כביכול.
2. למעשה, עיוון בעיטה מלמד, כי היא סובבת, כל כוילה, סביב טעונה מופרכת אחת, לפיה ההחלטה לסגור את הפארק העירוני בתקופת החופש הגדול, ולאפשר כניסה לתושבי העיר בלבד, נעשתה ממנעים גזעניים ומתווך רצון להפלוות את תושבי הסביבה הערבים דזוקא.
3. בהיעדר כל בסיס או ראייה שיתגמו בטיעו מופרך זה, שזרו המבקשים לאורכה של העיטה ציטוטים מכתבות עיתונות, פרסומים מרשת ה"פיסטוק", "ויטוב" וכיו"ב, זאת על מנת ליצור, באופן מלאכותי, "אווירה" או "אקליט" שיעניקו להחלטת העירייה אופי גזעני.
4. דע עقا, שההחלטה נשוא העיטה אין לה דבר וחצי דבר עם הפרטומים הנ"ל. כפי שיובחר להלן, ההחלטה נשוא העיטה נקייה משיקולי גזענות, סבירה, מידתית ונובעת משיקולים עניינים בלבד.
5. חזקה על בית המשפט נכבד זה, כי לא ילך שבי אחר המכג המגמוני והמוסולף שמנסים העותרים ליצור, ויבחן את החלטת העירייה בחינה עניינית בלבד על פי עקרונות המשפט המנהלי.

רקע עובדי בוגע לפארק

6. הפארק העירוני נושא הדיון (להלן: "הપארק העירוני") הוקם על ידי העירייה בשנת 2007. בהקמת הפארק, לרבות עלויות הנוגעות לרכישת המקרקעין, הושקע סכום של מעלות מ- 40 מיליון ש"ח, רובו ככולו מתקציב הפיתוח של העירייה.
7. גם תחזוקת הפארק השוטפת מבוצעת כולה מתקציב העירייה והיא כוללת, בין היתר: עבודות גינון, שטירה, פיקוח, השקיה, תחזוקת המתקנים, עירית ביטוחים מתאימים וכיו"ב. עלות האחזקה השנתית עומדת על כ – 3 מיליון ש"ח (אחזקה שוטפת בלבד, לא כולל עירית אירועים מיוחדים, או הוצאות פיתוח מיוחדות).
8. הפארק העירוני פתוח במשך כל השנה, לכללים, ולא תשלום. ככלומר – במשך כל ימות השנה הפארק פתוח בימיים לכל הבאים בשעריו, הן תושבי העיר עפולה והן תושבי הסביבה, ללא הבדל של דת, גזע, מין וכיו"ב. אכן במהלך מספר ימים לאורך השנה (בעיקר בחגים) נערכות甚至 הפעולות ייחודיות, המומנות על ידי העירייה ומיעדות לתושבי העיר בלבד.
9. למוצר לצין, והדבר אינו יכול להיות שני במחלוקת, כי פתיחת הפארק לאורך כל ימות השנה גם למי שאינו תושב עפולה, ללא תשלום, יוצרת עומס מבקרים בפארק ומאגדילה את עלויות האחזקה של הפארק.
- כלומר – נוצר מצב בו תושבי העיר עפולה ממנים, באמצעות המיסים המשולמים על ידם, את השימוש שעושים בפארק מבקרים שאינם תושבי העיר.
- ניסיונות בעבר לגבות תשלום מתושבי חוץ, עברו השתתפות באחזקת המקום (צורך שהוכר על ידי הפסיכה והמחוקק), לא אלה, והמשיבים יתיחסו לכך בהמשך.
10. עוד ציון, כי בשטח הפארק ישנו מתחם של 30 דונם שמיועד לעירית פיקניקיים ו"מנגלים". שטח זה נותר פתוח לכולם גם בחודשי הקיץ. ככלומר – גם בתקופת החופש הגדול רשאים תושבי חוץ להגיע ולבלוט במתנהת הניל.
11. עוד ראוי לציין, כי בשטח העיר עפולה ישנו עשרות פארקים וגנים נוספים, הפונים לכולם ללא הגבלה כל ימות השנה. חלק מהפארקים אף מצויים בסמיכות לפארק העירוני. כך לדוגמה: "פארק הרכבת" (בגודל 30 דונם, הוקם בעלות של עשרה מיליון שקלים), גן אח"י אילית (מצוי למרחק של 3 קילומטר מהפארק ומכל מספר מתקנים משחקים גדול יותר מאשר הפארק), "גן קירשטיין/שילி דודו" (מצוי למרחק של כ – 5 קילומטר מהפארק), "גן אלי כהן" (מצוי למרחק של 3 קילומטרים מהפארק) ועוד.
- כאמור, כל הפארקים הניל, יותר הפארקים ברחבי העיר, פותחים כל ימות השנה (גם בחודשי הקיץ) לכולם, ללא כל אבחנה בין תושבי העיר לאלה שאינם ולא כל תשלום.
12. מכיוון שהעתורים מנסים, כאמור, ליחס להחלטת העירייה מניעים גזעניים, יבקשו המשיבים להעיר כי העיר עפולה מוקפת ביישובים יהודים רבים. למעשה, "חגורת" היישובים הראשונה המקיפה את העיר עפולה, הם מושבים וקיבוצים המאוכלסים בעיקר באוכלוסייה יהודית (לדוגמה: מרחביה, בלפוריה, מזרע, תל עדשים, ישבוי חבל תעניך', כפר יתזאל, גבע וכו'). כמו כן, ישנו ברדיוס הקרוב ערים בעלי אוכלוסייה יהודית בעיקר: מגדל העמק, נוף הגליל (נארת עילית), בית שאן, ועוד. אין חולק, ולא נתען אחרת, כי הכנסה לפארק נמנעה מכל תושבי חוץ, גם לתושבי היישובים שנמנו לעיל. כך, שלא בורר כיצד ניתן לטעון כי אילו ההחלטה מכוונת לציבור הערבי דזוקא.

הרקע להחלטה נשוא העתירה

13. בעת, יבקשו המשיבים להתייחס לרקע לקבלת ההחלטה נשוא העתירה.
14. לפני מספר חודשים, במסגרת הייערכות לקרה חופשת הקיץ, החל להתגבש בין המתנו"ס (המשיב 3), מתווה לקיום פעילות בקייז ברחבי הפארק העירוני.
15. עיקר המתוווה, שאף יושם בשנים קודומות בעיר עפולה, היה שבходимי החופש הגדול ישמש הפארק כמעון מתנו"ס פעיל אחד גדול, בו יועל חלק מקייניות ילדי העיר במהלך שעות היום וריכזו פעילות נוער בלילה, לרבות הסעודות (שאטליקס) ממרכז העיר אל הפארק. ריכוז הפעילויות בלילה נועד לרכז את הנוער במקום אחד, רחוק ממקום מגורי בו יש פיקוח וסדר.
- במהלך החופש יהיו פעילות רגועה במימון מלא של המתנו"ס (או העירייה). מדובר בפעילויות ומילויות מיוחדות (המעניקות הרבה יותר מהמתנקים הרגילים המוצאים לפארק ומצדיקות גביה תשלום).
16. מכיוון שלאורך כל החופש יבוצעו בפארק הפעולות מופעים ופעילויות מתוגברות, ומכיוון שלאורך היממה ישחו שם ילדי העיר ובני הנוער שלו, הוחלט שהפארק ישמש כמתמחס סגור לצורכי פעילות זו. לצורך יישום המתוווה נתמם בין העירייה לבין המתנו"ס (המשיב 3) הסכם בו הוסדרו עיקרי המתוווה.
- ההסכם בין העירייה לבין המתנו"ס מצ"ב בדף 1.**
17. אף על פי כן הוחלט כי יום אחד בשבוע (יום שישי) תתאפשר כניסה ללא הגבלה גם לתושבי חוץ. הבחירה ביום שישי דוקא נובעת מכך שביום זה אין כמעט פעילות של קייניות ו/או פעילות מיוחדות.
18. כמו כן, לקרה הפעולות המתוווה האמור הפיק המתנו"ס חוברת פרטום בה מרכזות הפעילויות והפעולות שייתבצעו על ידו. מהחוברת ניתן ללמוד על הפעילויות האמורות להתבצע בפארק.

העתק מחוברת הפרטום מצ"ב בדף 2.

19. סיכום במינימ - אם לשפט את הרקע העובדתי שפורט לעיל ועומד בבסיס ההחלטה, הרי שההחלטה נשוא העתירה סבירה, מידנית ואף יותר מכך. מדובר בסגירה של פארק אחד בלבד (מתוך עשרות הפרושים ברחבי העיר), משך תקופת החופש הגדול בלבד, חלק מהפארק (אזור חורשת העצים) נותר פתוח לבולם, גם בחודשי הקיץ הפארק יהיה פתוח יום בשבוע כלום, החופש נעשתה בחלוקת מהתנו"ס (ואף נתמם הסכם), בו יופעל הפארק במתנו"ס ההחלטה נועשתה בחלוקת מהתנו"ס (ואף נתמם הסכם), בו יופעל הפארק לפחות למשך תקופת החופש גדול לילדי ונעריו עפולה. הפעולות הפארק כוללות פעילות רבתת לאורך תקופת החופש הגדול, הרכבות בהשכלה כספית ניכרת מצד המתנו"ס/העירייה והן מיועדות לתושבי העיר. שהות של מאות אלף ילדים ובני נוער לצורה מרוכזת בתחום הפארק מצדיקה סיגרתו לצורך הפעולות מטעמי צפיפות ועומס, בטיחות, ביטחון, טדר וכיו"ב.

הטייעון המשפטי

20. המשיבים יטענו, כי לא רק שההחלטה נשוא העתירה הנה סבירה ומידתית, כמפורט לעיל, אלא שהיא עולה בקנה אחד עם ההכרה של המחוקק ושל הפסיקה בזכותן של רשויות מקומיות לתת עדיפות לתושביהן. גם **בשים שפירושם או במקניהם עירוניים**.
21. העותרים מפנים לעניין זה (בסעיף 35 לעתירה), לבג"ץ 8676/00 אדמת טבע דין נ' עיריית רעננה (פורסם ב"גבור", להלן "ענין רעננה"), אלא שההപניה נעשית בצורה מגמתית וחלקית (תוקן הדגשה של נושא היעדר אפשרות לגביית תשלום, אשר אינה רלוונטית לעניינו), ובהתעלם מכך שבפסק דין זה הכיר בית המשפט העליון (ואף הצדיק) את הזכות והចורך של רשויות מקומית

להבחן בין תושב הרשות למי שאינו כזה, ואת הזכות לגבות תשלום בגין הכנסה לפארק העירוני.

22. בשל חשיבות הדברים לעניינו, יובאו כאן חלק מהדברים: כך, בעמדת הייעץ המשפטי שצוטטה בסעיף 3 לפסק הדין (וצוטטה גם על ידי העותרים) נאמר:

"...אולם, קבעה הוועדה, פטיחות לחוד ותשלום לחוד. פטיחות של שטחים ציבוריים לשימושו של כל הציבור אינה צריכה למונע מהרשויות המקומיות לגבות תשלום עבור השימוש בהם לאור השימוש האינטנסיבי הנעשה בפארק עירוני לעומת השימוש בשטחים פתוחים אחרים וההשקעה הציבורית הניכרת המתחייבת עקב לכך בהקמתו ובתחזוקתו השוטפת של הפארק."

בסעיף 16 לפסק הדין פסק בית המשפט:

"ההבחנה לעניין גיבית דמי הכנסה בין מבקרים שהם תושבי רעננה למבקרים שאינם תושבי העיר, גם היא אינה בוגדר הפרה של הנאמנות הציבורית, מושם שהקניין הציבורי במקרה שלפנינו הוא קניינים של תושבי רעננה כאשר עיריות רעננה מופקדת בראש ובראשונה על טובותם ועל צורכיהם של התושבים שבתחומה ... לעניין זה נדעת חשיבות לשיקול כי היו אלה תושבי העיר רעננה אשר השקיעו מכספים, בדרך של תשלום דמי ארונות, בהקמת הפארק ובתחזוקתו. על רקע זה ולאור העובה שמצויבר בראש העירייה הנמצאת בסמכות[לאזרוי מגורייהם, הדעת נותרת כי תושבי רעננה הם אלה שליטות להעלאת איכות חיים נועד הפארק מתחילה](#)". (כל החדשות, כאן ובהמשך, אין במקורו).

ובסעיף 19 נפסק:

"אכן, במקרה דנן עיריות רעננה מבחןה בין תושביה (ובצדק קבועות מסוימות נוספות) לבני מי שאינו נמנה עמה, עם זאת אני סבור כי אין מדובר בהפליה העולה כדי פגיעה אסורה בשוויון. כלל הוא כי לא כל הבחנה בין פלוני למשנהו מהווה הפליה. משמעותה של הפליה היא "מנוג שריוןתי של איפה ואיפה", שהוא חסר כל הצדקה בנסיבות הנזונות (ראה: בג"ץ 678/88 כפר ורדים נ' שר האוצר, [8] בעמ' 508; בג"ץ 5394/92 הופרט נ' "יד ושם", רשות הזיכרון לשואה ולגבורה, [9] בעמ' 361-360). מכל זה אנו למדים כי לעיתים יהיה מוצדק ליתן יחס שונה לאנשים שקיים ביניהם שוני דלונטי הנוגע לעניין הנדון. בעניינו, לאור השיקולים שהוסבירו לעיל, בהתחשב בכך שהපארק הינו רכוש העירייה אשר הוקם ומומן בכיסים של תושביו רעננה ולאור קירباتו הגאוגראפית של הפארק למוקומות מגורייהם, הייתה העירייה רשאית להבחן לעניין גיבית דמי הכנסה בין תושבי רעננה לבין תושבים שאינם גרים בתחוםה (השוות בג"ץ צנוירט הנ"ל) קיום של שטחים יrokes נספים בסביבה שהכנסה אליהם אינה כרוכה בתשלום, והעובדת שאין מדובר בשירות חיוני – אלה שלולים אף הם את טענת הפגיעה בשוויון, שהרי ההלכה היא כי "דרישת התשלום תוהוה הפליה רק אם חשי אמצעים אינם מסוללים או מסוגלים בקשר רב לעמוד בו; וטובת הנהאה או השירות שבעבורם נדרש התשלום הם חיוניים או חשובים עד כי אין הצדקה לתלות את קבלתם ביכולת התשלום של הפרט""

23. ביחס לטענה כי ההחלטה כנisa בתשלום פוגעת בחופש הרגשה השיב בית המשפט: "בעניין זה ניתן להבחן בדרגות שונות של פגיעה בחופש התנועה, על-פי התקף הפגיעה ועוצמתה: "...הפגיעה החמורה ביותר בחופש התנועה והוצאות לחירותה היא קליאטו של אדם בבית סוהר, על-פי צו מעצר או מאסר....., פחותה הימנה היא הגבלת התנועה לתחומי עיר מסוימות, ופחותה הימנה היא הגבלת התנועה על דרך של איסור כניסה לתחומי עיר מסוימות. .... במקרה שלפנינו מדובר בפגיעה מוגהה בהרבה מכל הבעיות הנזכרות, שענינה בכנisa לשטח ספציפי של 150-190 דונם בלבד, שאין לו משמעות מעשית

מבחינות חופש התנועה. לא זו בלבד, אלא שאין מדובר באיסור מוחלט אלא במגבלת המוניה את הכנסה לשטח זה בתשלום דמי כניסה, וגם זאת רק בשבותות ובמועדים. על-פי סיווג אחר שנזכר בפסק דין של השופט (כתוארו אז) נמצא בדנ"א 2401/95 נחמני נ' נחמני [13], אין

מדובר במוגבלת כללית על חופש התנועה, אלא במוגבלת ספציפית, שענינה בהגבלת החופש להיכנס למקום מסוים (בעמ' 749-750). כפי שנקבע שם, הבחינה בין זכות כללית לזכות ספציפית עשויה להשפיע על המשקל שיינטו לזכות, הגם שענין המשקל אינו ממאפייני הבדיקה.

לא מצאתי בפסקה דיוון בהגבלת חופש התנועה בתיאור ספציפי כמו זה שלפנינו ועל רקע דרישת לשלוט דמי כניסה. דומה שגם אם ניתן לשוגר הגבלה מזאת בהגבלת על חופש התנועה, מדובר בפגיעה זניחה וקלת ערד...

...אפילו אני, בניגוד לאמור לעיל, שבמקרה דנא פגעה עיריות רעננה בחווף התנועה באמצעות החלטותיה לגדיר את הפארק העירוני ולגבות דמי כניסה אליו, עוצמתה של פגיעה זו היא נמוכה ביותר, וכן ניתן למצוא לה צידוק בהגנה על אינטרסים אחרים, בכלל זה הצורך למציאות מקורות מימון לתחזוקה השוטפת של הפארק והגנה על זכויות של בני העיר רעננה להיבנות לפארק ולהגנתו מהביקור בו, זכות אשר עומדת להם בהיותם אלה אשר מימנו את הקמת הפארק ואת תחזוקתו."

24. אכן, בצדκ מערים העותרים (סעיף 38 לעתירה), כי סעיף 249(8) לפקודה תוקן, כך שלצד מתן האפשרות לגבות דמי כניסה, הותננה גביותם באישור שר הפנים ובהתאם לכללים שייקבעו על ידו.

כללים כאלה אכן טרם אושרו. יחד עם זאת, לפני מספר חודשים הופצת טיווח של תקנות – "תקנות הערים (గביות דמי כניסה לגנים ציבוריים) התשע"ט – 2019".

העתיק מתיوطת התקנות מצ"ב בנספח "3".

25. בשל פיזור הכנסת לא ברור מתי יושרו התקנות. מכל מקום בשל זה לא ניתן לגבות דמי כניסה, ובהתאם לכך העירייה אינה גובה כללה.

יוער כי העירייה, כמו יתר הרשותות המקומיות, מוצאת עצמה שנים רבות בפני שוקת שבורה, כך שמהד הוכרה זכותה לגבות דמי כניסה ממשי לאו תושב הרשות, ומайдך לא גובשו הכללים המאפשרים לה לממש זכות זו.

עוד יוער, כי אילו התאפשרה גביות תשלום, ניתן היה לשקל את השתתפותם של תושבי חוץ בפעילויות החופש הגדול בפארק, זאת הן בשל כך שהשתתפות ב咪ון הפעילות מצדיקה מתן אפשרות לייחסות מהן, וכן בשל כך שבגיית תשלום מקטינה את מספר הכנסות (או את מספר הפעםיים שאוטם תושבים יחוزو בכל פעע) ובכך פוחתים העומס והצפיפות בפארק.

מכל מקום, העירייה אינה גובה דמי כניסה לשום פארק מהפארקים שהוקמו ומתוחזקים על ידה, והנושא אינו עומד לדיוון בעירה זו.

חוק אישור הפליה במוסכים

26. מקור חוקי נוסף המאפשר לרשות מקומית לאבחן בין תושביה לבין תושבי רשות מקומית אחרת מעוגן בסעיף 3(א1) לחוק אישור הפליה במוסכים, בשירותים ובכניסה למקומות בידיור ולמקומות ציבוריים, התשס"א-2000 (להלן: "חוק אישור הפליה"). העותרים עצם מפניהם לסעיף זה (סעיף 30 לעתירה), אך נמנעים מلاتט את הסעיף במלואו, או להביא את התיאוריות הפסיכיקה אליו.

המשיבים יפרטו :

סעיף 3(א1) לחלוקת אישור הפליה קבוע כדלקמן :

"מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקומ ציבורי, לא יפלח בהספקת המוצר או השירות הציבורי במקומות העסק, במتن הכניסה למקומות הציבור או במתן שירותים במקומות הציבור, מחמת מקום מגורים; ואולם לא יראו הפליה לפי סעיף קטן זה הבחנה שנעשית על ידי רשות מקומית בין תושביה ובין מי שאינם תושביה, במידת הנדרשת לביצוע תפקידה או להפעלת סמכויותיה לטובת תושביה, והכל בכפוף להוראות כל דין.

27. אם כן, מלשון הסעיףعلاה, כי רשות מקומית מוסמכת לאבחן בין תושביה לבין אלה שאינם, לטובת תושביה.

28. הוראות סעיף זה נדונו בהרחבה במסגרת ה'פ' (מרכז) 14-08-18716 אחמד מנصور נ' המועצה המקומית כוכב יאיר צור ג'אל (פורסם ב'גנבו'), שם נדונה הגבלה של מכירת מנויים למתקן "קאנטרי קלאב" המצויה בעלות המועצה המקומית, לתושבי המקום בלבד. כב' השופט ע. גרשקובף דן באricsות בענות אודות הפליה ופסק כדלקמן (מכיוון שהדברים חשובים מאוד לעניינו, יבואו הדברים כמעט במלואם, על אף אורכם).

בסעיפים 16 ו- 17 פסק הדין קובע בית המשפט:

"אין חולק כי הקאנטרי קלאב הוא "מקום ציבורי", מהגרות מונוח זה בסעיף 1 לחוק אישור הפליה (הגדרה זו כוללת בריכת שחיה באופן מפואר). לפיכך, משמעותו של סעיף 3(א) לחוק איסור הפליה היא שככל אסור לקאנטרי קלאב להפלות על בסיס מקום מגורים...

יחד עם זאת, המחוקק קבע חריג לכל האמור, ועל פיו רשות מקומית רשאית לאבחן בין תושביה לבין מי שאינם תושביה " במידת הנדרשת לביצוע תפקידה או להפעלת סמכויותיה לטובת תושביה, והכל בכפוף להוראות כל דין"

בהמשך, בסעיף 25 ואילך, נפסק:

"וובהר, קביעה שיפוטית כי החלטה נתונה היא החלטה מפללה מטעמי לאומי, היא קביעה חמורה וקשה, המטילה על מקבל ההחלטה בתס שאינו רק משפט, אלא רק ערכ-מוסרי. לאור זאת, ראוי להזכיר כייחס כוונות פסולות להפליה מטעמי לאומי בכל, והפליה כזו על ידי רשות שלטונית בפרט. אמירות לא ראיות של יחידים אין כדיות את פניהם של כל תושבי הרשות, והתבטאות לא אחראיות של חבר מועצה זה או אחר לא צריכות לשמש כבסיס ליחס מניעים נפסדים לכל חברי המועצה.

סיכוןו של הדיון בטענה להפליה מטעמי לאומי: אין לפניו בסיס ראוי מספק לקבעה כי החלטת המשיבות מינוי 2017 להגביל את מכירות המנויים לתושבי היישוב בלבד התקבלה על מנת להדר ערבים. ההחלטה מהוות אומנם העדפה של תושבי כוכב יאיר – צור ג'אל על פני תושבי חוץ, ובහינתו העובדה שתושבי היישוב הם יהודים ברובם המוחלט, יש לה, כאמור, תוצאות, אפקט מפללה כלפי ערבים, ואולם לא השכנעתני כי יש לייחס למשיבות כוונה להפלות מטעמי לאומי, להבדיל מרצון לפעול לטובת תושבי היישוב (וזאת גם בחריר של פגיעה בתושבי חוץ). במצב דברים זה, השאלה אותה יש לבחון, לאור תיקון מס' 4 לחוק איסור הפליה, היא האם החלטה זו מהוות הפליה אסורה מחמת מקום מגורים, או שמא היא נופלת לגדר הוראות הח:right...".

בסעיף 28 ואילך ערך בית המשפט דיון בתכליות העומדות בסיס התיקון לחוק ולאחורי הוא קובע (סעיף 29 לפסק הדין):

"ואולם, לאיסור על הפליה מחמת מקום מגורים נקבע בתיקון מס' 4 חריג, לפיו רשות מקומית רשאית להעדיין באופן מידתי את תושביה. השאלה אותה علينا לבחון היא האם קביעה כי האפשרות לרכוש מנויים לקאנטרי קלאב המצויה בעלות הרשות המקומית, ומופעל על ידי עמותה הנמצאת בשליטתה, מוגבלת לתושבי הרשות היא החלטה העומדת בתנאי הוראת

החריג. וווק, לצורך בחינת שאלת זו אין אנו נדרשים לזהות תושבי החוץ (ערבים או יהודים, דתית או חילוניים, מזרחיים או אשכנזים, ימניים או שמאלניים), אלא רק לעצם העובדה שהם אינם תושבי היישוב כוכב יאיר – צור גנאל.

בנוגע לטענה כי מי שפעילה את הקאנטרי كلאב היא עמותה ולא עירייה (ועל כן לא חל החריג) קבוע בית המשפט:

"אין בידי לקבל טענה זו. אכנו, הקאנטרי קלאב מופעל על ידי המשيبة 2, שהיא עמותה ולא רשות מקומית (ולפיכך התעורר ספק ביחס לאפשרות לנחל את התובענה בעתירה מנהלית), ואולם המשيبة 1 היא גם בעלות המקראין של הקאנטרי קלאב וגם בעלת השיטה במשיבה 2. מכאן שהחלטה בה עסקן היא הבדיקה שעשתה הרשות המקומית, ובמשיבה 2 יש לראות רק את גורם הביצוע, אשר הוציא החלטה זו מהבוחן אל הפועל".

בסעיף 33 לפסק הדין מתיחס בית המשפט לטענה כי הוראת החריג בסעיף 3(א1) אפשרה העדפה (כמו למשל מתן הנחה), אך אין בה כדי להצדיק חסימה מוחלטת של האפשרות לרכוש מנויים על ידי מי שאינו תושבי היישוב. על כך השיב בית המשפט:

"טענה זו, בנסיבות העקרונית, אין באפשרותי לקבל. תכליתו של הוראת החריג היא לאפשר לרשות מקומית לקבל החלטה המKENה עדיפות לתושבי הרשות, וזאת כשהדבר נחוץ לצורך ביצוע תפקידיה של הרשות, וmobutz באופן מידי. החלטה של הרשות המקומית להגביל שימוש במתקן עירוני מסוים או להגביל השתוות פעילותות שהוא מארגנת לתושבי היישוב, עשויה להיות, במקרים מסוימים, החלטה המשרמת את תפקידיה של הרשות ליצור ולעודד פעילויות חברתיות לתושבי הרשות, ולהזק את הלבידות החברתית ביןיהם. כך, למשל, אין שלול מניה ובה, את האפשרות שרשויות מקומיות תחיליט להפעיל מועדון נוער לטובה תושבי הרשות בלבד או שתבקש לקיים אירועה הבנינסה אליו תוגבל לתושבי הרשות בלבד".

עדות המבקרים שוללות תפיסה עקרונית זו. לשיטתם, בריבות שחייב, כמו גם מקומות ציבוריים אחרים (פארקים, מבני ציבור וכיו'ב), צרכות להיות נגישות במידה שווה לכל הציבור, ואין מקום לאפשר הדרך מהן על בסיס מגוריים. הם מדגישים כי פרשנות כזו מדרשת כדי "לצמצם פערים ולהבטיח שוויון וצדק חלוקתי", שכן היא תאפשר לתושבים ברשות מקומיות חולשות (הן בגורם היהודי והן בגורם היהודי) ליהנות ממתקנים ציבוריים המוצאים בשטחן ובבעלוטן של רשויות מקומיות חזקות.

התפיסה העקרונית לפיה יש למונע, בכלל, הדרה מחייבת מקום מגוריים היא תפיסת ראייה, אשר קיבלה עיגון סטוטורי בתיקון מס' 4 לחוק אישור הפליה. ואולם, המחוקק גם הכיר במקביל בכך שאחריותן של הרשויות המקומיות לפעול לטובת תושביהן, והעבידה שפועלותן ממומנת (בחילקה) בכיפוי הארגונה והאגורות שלשלמים תושבי הרשות, מחייבת להכיר בחיריגים לתפיסה זו. הוראת החריג היא נסחת האיזון שאימץ המחוקק על מנת לאזן בין האינטרסים המתנגשים. בהוראה זו אין כל הגבלה לפיה הבדיקה אותה עשו הרשות חיבת להיות בגורם בלבד, או מונן זכות קדימה לתושבי הרשות, ואני יכולת להתבטא בדרכים אחרות שיקבעו על ידי הרשות המקומית, בשם לב לתוכלית הלגיטימית אותה היא מבקשתקדם.

צווין בהקשר זה כי בית המשפט העליון, עד קווים לתיקון מס' 4 לחוק אישור הפליה, הכיר לצורך לאزن בין השיקולים הנוגדים הללו שעה שאנו עוסקים ביכולתה של רשות מקומית להגביל שימוש במתקניתה על ידי מי שאינו תושבי הרשות. בפסק דין המנוח בג"ץ 8676/00 אדם טבע ודין אגודה ישראלית להגנתה סביבה כי עיריית רעננה... דן בית המשפט בטענה כי עירייה אינה רשאית להפלות בין תושבי הרשות לבין מי שאינו תושבי הרשות לעניין גביה דמי כניסה לפארק ציבורי (שבתאות וחגיגות), בין השאר מאחר שהדבר יביא לפגיעה בתושבי הרשות החלשות, וימנע מהם את האפשרות ליהנות מפארקים ציבוריים (בעניין זה נטען על ידי העותרים כי בעקבות רעננה ילכו רשות מקומיות נוספות והן

תסגורנה את הפארקים ואות הגנים הירוגאים שבתחום זה אחר זה. כך, על פי הטענה, לא יהיו תושבים הרשויים העניות שבתחום זה אחר זה. גישה זו נדחתה על ידי בית המשפט העליון....

יובהיר, בעניין פארק רעננה הבדיקה בין תושבי הרשות לבין מי שאינם תושבי הרשות התייחסה לכaura רק לשוגיות המחויר (תושבי רעננה היו רשאים להיבנס לפארק בחינם כל ימאות השנה, בעוד שמי שאינו תושב רעננה נדרש לשלם דמי כניסה בשבות ובחגים), ואולם נראה כי בית המשפט העליון לא שלל את האפשרות שיתכננו מוצבים בהם קיימת הצוקה למנוע שימוש במתיקן עירוני ממי שאינו תושב הרשות (ראו אמנון להבי "קהילות מגוריים חדשות בישראל – בין הפרטה להפרדה" דין ודברים ב' 63, 111 הערת 191 (תשס"ו)).

עדמת בית המשפט העליון בעניין פארק רעננה, כמו גם הוראת החיריג שבתיקון מס' 4 לחוק אישור הפליה, משקפות עדמה עקרונית המכירה בכך שעיל רשות מקומית לפעול בראש ובראשונה לטובת תושבי הרשות, ועל כן יש לאפשר לה להעניק להםיחס מוגדר בהשוויה למי שאינם תושבי הרשות. כפי שציין פרופ' איסי רוזן-צבי "משפט השלטון המקומי לא רק אינו מונע את התבදלותו שלה רשותות המקומיות זו מזו אלא דווקא מעודד אותה. הרשותות המקומיות מתוארכות על ידי בית המשפט במונחים של "משק סגור", כאשר בסיס מונחת ההנחה שתושבי הרשות המקומיות משלמים מסים שצרכיהם לשוב ולהיות מושקעים בקהילה כשירותים מוניציפליים" (יששכר (איסי) רוזן-צבי, "מקומיות לאזריות – לקראת סדר יום חדש למשפט השלטון המקומי" דין ודברים ב' 159, 167 (תשס"ו)).

בפסק 38 לפסק הדין מותיחס בית המשפט לטענה כי הטעם היחיד שיכול להצדיק הגבלת השימוש במשאבי הרשות המקומיות על ידי מי שאינם תושבי הוא התקיימות מצב של "עודף ביקוש":

"גם טענה זו לא ניתן לקבל. בעניין עקרוני, רשות מקומיות רשאית להחליט, במקרים מתאימים, להגביל שימוש על ידי מי שאינם תושבי הרשות, גם מטעמים אחרים, שאינם נוגעים ל"עודף ביקוש".

..... המחוקק לא תחום את שיקול דעתה של רשות הציבורית ברשימה טgorה של שיקולי, ונראה כי הרשימה היא רשימה פתוחה. במסגרת הנוכחית, אסתפק בהציג דוגמא נוספת לטעם עשוי להצדיק שימוש בהוראות החיריג, בנסיבות בהן לא קיים "עודף ביקוש". רשות מקומית עשויה לקיים אירוע לטובת כלל התושבים (למשל, מופע בידור או שירה בცיבור) או קבועה מסויימת של תושבי הרשות (למשל, מתגייםים לצה"ל), ולהגביל את הכנסתה אליו לתושבי חוץ, מהטעם שמטרת האירוע היה לחזק את תוחשת השicityות הקהילתית וחזק את הקשרים בין בני היישוב. גם במצב דברים זה הטענה שהאירוע מתקיים במקום יכול להכיל מספר גדול יותר של משתפים, ועל כן אין מניעה מבחןת "שיקולי ביקוש" לפתוח אותו לתושבי חוץ, אין בה כדי להצדיק התערבות בהחלטות הרשות (זאת, כמובן, בהנחה שמדובר בהחלטה מידתית, שהטענה היחידה נגד היא הפליה מחייבת מקום מגוריים)".

הוראות אופרטיביות

29. בסיום הדיון הארוך שערך בית המשפט, ולאחר שנתן דעתו על נסיבות המקורה הספציפי שהוניה לפניו, ועל מידותיו ההחלטה, הכריע בית המשפט כי על המועצה להקצות 10% מכמות המנויים לתושבי חוץ.

30. לאור דברי החוק והפסיקה לעיל, אין כל ספק כי רשות מקומית יכולה לאבחן בין תושבה לבין מי שאינם, אף לפועל לטובת תושבה ולהגביל כניסה למתקניה. מובן, שבסוף של יום נבחנת כל החלטה בהתאם לסביבות והמידתיות. ולענין זה יתייחסו המש��בים כת:

סבירות ומידתיות ההחלטה והתערבות בשיקול הדעת המנהלי

31. עניין כוכב יאיר הניל, עסק בסגירה מוחלטת של המתקן העירוני לכל השנה, למעט 10% מכמאות המינויים. בענייני בית המשפט שם, סגירה מוחלטת לאורך כל השנה, למעט הקצתה של 10%, הנה מדינית לאור הוראת הסיפה של סעיף 3(א) לחוק איסור הפליה.

32. המקורה בעניינו קל ופושט לאין ערוך לעומת המקורה שנדון בכוכב יאיר. כפי שפורט לעיל, בעניינו מדובר בסגירה מוגבלת של פארק אחד (מתוך עשרות פארקים וגנים שנוטרים פתוחים ללא הגבלה ולא תשלום) למשך תקופה של חודשים בלבד, וזאת לצורך פעילות אינטנסיבית של המתנ"ס לטבות ילדי בני הנוער של העיר. ("סגירה מוגבלת" מכיוון שישנו חלק מהפארק שנשאר פתוח, וכן יש יום בשבוע בו הפארק פתוח לכלום).

על הפעולות שאמורות להתקיים ועל הצורך בסגירת הפארק עדמו המשיבים לעיל.

33. מדובר, איפה, בחיליטה מידתית, סבירה, שוקלה ועניינית אין כאן לא הפליה, לא גזענות ואף לא שמצ' מצה. בנסיבות אלה, אין כל הצדקה להתערבותו של בית משפט נכבד זה.

34. בעניין רעננה הניל עמד בית המשפט על הצורך באיזון האינטרסים השונים על מנת לבדוק את סבירות ההחלטה והגיע למסקנה שהוועדה המשרדית (אשר המליצה על אפשרות לגבייה דמי כניסה בתנאים מסוימים) איזונה כראוי בין האינטרסים השונים. ובשוו בית המשפט שם (סעיף 26 ואילך לפסק ודין):

"כפי שצווין לעיל, השאלה המרכזית ב מקרה שלפניו עניינה בסבירות החלטתה של עירייה רעננה לגבות דמי כניסה לפארק, ולא עצם סמכותה לעשות כן. אמנם, דחינו את טענות העותרת להיעדר סמכות לגבות דמי כניסה, אולם מכאן אין מתחייבת גבייתם של תשלומיים כלל. שיקול-הදעת בעניין עומדת באמצעותה לבחינת סבירותה של ההחלטה המינימלית.

...

בעניין זה יש להביא בחשבון אינטרסים אחדים: האינטרס האחד עניינו בחשיבות קיומם של פארקים ציבוריים ושל שטחים פתוחים לאיכות החיים ולרווחת התושבים. ...גביאת דמי כניסה לפארק עומדות לכואורה בניגוד לאינטרס זה, שכן היא מגבילה את האפשרות של הציבור או חלק ממנו ליהנות מהפארק, אולם ניגוד זה, לפחות בחלקו, הוא ניגוד לכוארי בלבד, שכן גביית דמי הבנייה נועדה לשימושו של הפארק ולהזקתו ברמה נאותה כדי שהפארק יהיה מקומם בילוי והנאה לאנשים רבים. בעניין זה יש ליתן משקל לטענתה של עירייה כי ללא תשלום דמי הבנייה היא עשויה להתקשות בתחזוקה השוטפת של הפארק, והדבר עלול להביא לסגירות הפארק או להפחיתה ניכרת ברמת תחזוקתו, מה שיפגע באינטרס המשותף מכל – קיום שטחים ירוקים ופארקים עירוניים. אינטרס נוסף, שgets עליו היותה עירייה צדרכה ליתן מענה, הוא האינטרס הלגיטימי של תושבי רעננה, שהס אשר מימנו במיסיהם את הקמת הפארק ואת תחזוקתו, ואשר עלולים למצוא עצם מנועים מליהנות מהפארק שנועד בראש ובראשונה עבורם....בנסיבות אלו, כפי שנאמר על-ידי הנשיא ברק בהקשר דומה: "נדרש אייזון עדין בין הזרים המתנגשים. אי אפשר רק עם איבות הסביבה, אך אי אפשר בלעדיה" (בג"ץ 4128/02 אדם טבז ודין – אגדה ישראלית להגנת הסביבה נ' ראש-ממשלה ישראל [23], בעמ' 514). גם בעניינו נראה כי יש הכרח לבצע את האיזון האמור. מטלה זו הוטלה על הוועדה הבינ-משרדית".

35. כאמור לעיל, החלטות עירייה מażונת היטב את כל האינטרסים השונים, מחד היא מותירה את כל הפארקים בשטחה פתוחים, סוגרת חלקי את הפארק לחודשיים בלבד ומאפשרת כניסה מוגבלת אליו גם בחודשים אלה. מאידך, הסגירה נעשית מתוך שיקולים עניינים של קיוס פעילות אינטנסיבית בתקופת החופש הגדול. הסגירה המוגבלת נועדה להבטיח את בטיחותם של

המשתתפים, למנוע עומס וצפיפות, ולאפשר קיום של פעילויות והפעלות מיוחדות לילדי הקיינותו ובני הנוער.

36. בנסיבות אלה, כאמור, אין מקום להטריבו של בית משפט נכבד זה._CIDOU, עקרון במשפט המנהלי הוא עקרון אי התערבותו של בית המשפט בשיקול הדעת המנהלי, כל זמן זה נפל/agder מתחם הסבירות. עדיף על כך בית המשפט העליון בבג"ץ 376/81 משה לוגסי ני שר התקשות, פ"ד לן(2) 449:

"כasher בית משפט זה בוחן סבירות פעולתה של רשות מינהלית, העוסקת במוטל עלייה בתחום סמכותיה או מפעילה כוחות שהונקו לה לפי החוק או לפי סדרי המינהל, מקובל על בית משפט זה מАЗ ומתימיד כלל גדול: אין הוא פוסק בשאלת מה הדין, שהיה נocket בבית המשפט, לו היה ניצב במקומה של הרשות המינהלית והיה מבצע את מה שמוסטל עלייה או את המסרו לסמכותה. בעת הבדיקה, אם רשות מינהלית פעלה בטבעיות, אין בית המשפט שואל את עצמו, אם גם הוא בעצם היה נocket אותה דרך ממש; לא זהות הגישות בין בית המשפט לדבריו קיומו של חוסר סבירות.aban הבוחן, אשר כל סטייה ממנה מוליכה למסקנה בדבר קיומו של חוסר סבירות. על מנת להניע את בית המשפט, כי יתעורר בפועל של רשות מינהלית ויפסל אותה, יש תחילת לשכנע את הערכאה השיפוטית, כי פעולתה של הרשות סוטה באופן מהותי וכיוצני מן הסביר, וכי חוסר ההיגיון הטמון בה יורך לשורשו של עניין." (ראו גם ע"מ 8025/06 פלוני נ' עמיגור ניהול נכסים בע"מ ואח', פסקה 14 לפסק הדין (פורסם ב公报)).

התיחסות לטענות נוספות של העותרים

37. המבקשים יתייחסו למספר טענות נוספות שהופיעו בעטירה.

38. בסעיף 17 לעתירה מפנים העותרים לסרט וידעו שצולם מטעם ערוץ "כאן 11", ממנו עולה לכואורה, כי תושבי חוץ יהודים (במקרה זה נערים מהעיר טבריה) מוכנסים אל שטח הפארק, דבר המעיד על גזונות.

יש להזכיר על כך שהעותרים מציגים, שוב, מידע חלקי ו מגמתי. קטע הוידאו מוכיח בדיקת ההפך, כי מאוחר יותר החלטת העירייה אין שום מניע גזעני. מבירור שערכה העירייה בעקבות ההחלטה בקטע הוידאו עולה, כי מדובר בגער מהעיר טבריה אשר מתאמן בחוג לאקווטבקה במתנ"ס עופלה. הנער הזומן על ידי מאמננו להתאמן (במסגרת החוג) בפארק. תחילת לא הורשה הנער להיכנס (דבר המעיד על השווון המלא בתיחסות לתושבי חוץ) לפארק ורק לאחר שהמאמן שוחח עמו השומר הוא הורשה להיכנס.

39. בסעיף 40 לעתירה למזרים העותרים, מקל וחומר, כי אם רשות מוסמכת לגבות דמי כניסה רק מכוח סמכות חוקית, הרי שהיא מנעה מלסגור את הפארק לתושבי חוץ שזו פגיעה חמורה.

יש לדוחות טענה זו. ראשית, המגבלה בענייננו אינה חמורה מהטלת דמי כניסה. הטלת תשלום דמי כניסה היא קבועה, לא מוגבלת בזמן, ולא ניתן לחמוק منها. בענייננו, איסור הכניסה הוא זמני בלבד. בעופלה יש פארקים רבים שמצוירים בחינוך וללא כל מגבלה את אותו "שירות". הפארק פתוח לאורך כל השנה לכולם ללא תלulos, וגם בחודשי הקיץ הוא פתוח לכולם ביום שישי בשבוע.

בנוסף, כפי שעולה מפסק הדין בעניין כוכב יאיר, לרשויות המקומיות ישנה סמכות לפחות לטובת תושביה ולהעדיין אותם על פני תושבי חוץ מכוח סעיף 3(א) לחוק איסור הפליה.

מאזן הנוחות וסיכון העתירה

על פי הפסיכיקה, שני השיקולים אשר על פיהם ייקבע אם יש ליתן צו בגיןם הם סיכון העתירה ומАЗן הנוחות. היחס בין שני השיקולים הללו הינו בבחינת "מקבילית כוחות". ככל שסיכון העתירה גבוהים יותר, כך ניתן למעשה בדרישת מאزن הנוחות, ולהיפך [בר"ם 5338/10 מינרב הנדסה ובניין בע"מ נ' החבילה הלאומית לדריכים בישראל בע"מ, (פורסם בנבו, 08.09.2010);

41. לעיל הראו המשיבים באריכות כי החלטה נשוא העתירה היא עניינית, סבירה ומידתית ועל כן אין כל מקום להטערכותו של בית משפט נכבד זה. מהוראות החוק ומהפסיכיקה שהובאו לעיל עולה, כי העירייה פולח בסמכות ובסבירות. לפיכך סיכון העתירה בענייננו נמוכים מאוד.

42. גם מאZN הנוחות אינו לטובת העתרים. כפי שפורט לעיל בין המתנים נחתם הסכם לפיו יפעיל המתנים את הפארק בתקופת החופש הגדול. בהתאם לכך פרנס ותיאמ המתנים פועליות רבות בשיטת הפארק המיעודות לילדים ובני הנוער של העיר. ככל שיינטן הצו ייגרם שיבוש בפועליות המתוכנות ויש חשש שחלק מהן יבוטלו (МОNON שקשה להעריך איזה וכמה מהפעולות יבוטלו, שכן הדבר תלוי בעומס המבקרים שיגיעו לפארק ככל שיינטן הצו). מайдן, דהיינו הצו לא תגROWS נזק. תושבי החוץ, בהן העותרת 1, יכולים לבקר בכל פארק ברחבי העיר. יכולים לבקר בפארק הספציפי הזה בימי שישי, ויכולו לבקר בו מתי שרק יחפשו החלט מותום חופשת הקיץ ולאורך השנה כולה, וכן אף להנות מאזור החורשה שבפארק.

סיכום

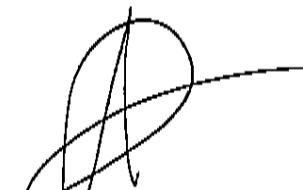
43. בסיום תגובה זו ישבו המשיבים ויבקשו מכבי ביהמ"ש לסנן את "רעשי הרקע" שמנסים העותרים לייצור, ולהזעלא מהתענות אודות גזענות והפליה, כביכול, בחטא של אמירות כאלה ואחרות, חלקו ישנות, חלקו נאמרו בתקופת ברירות, אך המשותף לכלן הוא שאין להן שום קשר להחלטה נשוא העתירה שהתקבלה ממניינים עניינים בלבד.

44. העיר עפולה, המכונה לעיתים - בירת העמק, משלמת כמעט מוקד מסחרי תעסוקתי ותרבותי לכל יושבי הסביבה. מדי יום פוקדים את העיר עשרות אלפיים מתושבי הסביבה, מי ללמידה, מי לעבוד, מי לנקות ומי למכור, מי לבנות בפארקים ויתר המתקנים המוצעים ללא תשלום.

בין הבאים, יהודים מוסלמים ונוצרים, ללא שום הבדל גזע דת ומין. כך היה עד היום, וכך גם ימשיך להיות.

45. לאור האמור, מבקש מכבי ביהמ"ש לדחות את הבקשה והעתירה ולהציג את המבקרים בחוצאות משפט ושבכ"ט ע"ד.

46. תגובה זו נתמכת בתצהירו של שלום שלמה – מנכ"ל העירייה.

אבי גולדהממר, ע"ד
ב"כ המשיבים

תצהיר

אני החר"מ, שלום שלמה ת.ז. 43386044, לאחר שהזהורתי כי עלי להצהיר אמת וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. שמי ומס' תעודה הזהות שלי כאמור בכותרת.
2. הנני משמש כמנכ"ל עיריית עפולה (להלן: "העירייה").
3. הנני עושה תצהיר זה בתמיכה לתגבורת העירייה לעתירה ובקשה לצו-בינויים במסגרת עת"ם 19-07-3161 נארימאן שחדרה זעבי ואח' נ' ראש עיריית עפולה ואח'.
4. הריני להצהיר כי כל העובדות המפורטות בתגובה נכונות לפי מיטב ידיעותי ואמונתי.
5. זהשמי וזו חותמיתו ותוכן תצהيري אמת.

שלום שלמה

אישור

אני החר"מ, איתן קידר, עו"ד, מאשר זהה כי תצהיר זה נחתם ביום 10/7/2019 בידי מר שלום שלמה, בעל ת.ז. 43386044, לאחר שהזהורתי כי עלי לומר לו מר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים קבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהरתו דלעיל וחותם עליה בפנוי.

איתן קידר, עו"ד
יוזץ תשכ"ט אגף ירושלים וחברון
חותמת שרען הדין

נספח 1

(1)

הסכם שימוש במארק העירוני

אשר נחתם ביום 16.6.19 בעפולה

בין:

עיריות עפולה

מצד אחד

(להלן: "העירייה")

לבין:

מרכזים לכתילה והתחדשות שכנות בע"מ ע.ר. 510871551 (להלן: "המתן" ס")

מצד שני

הויאל והעירייה היא הבעלים של פארק עירוני הידוע כח' פארק עפולה (להלן: "הפארק");

והמתן"ס הוא גוף ללא כוונת רווח הפועל בקרב האוכלוסייה, על רבדיה השוניות, בתחום השיפוט של העירייה, והוא מקיים פרויקטים, תוכניות ופעילות בקרבת הקהילה בתחום החינוך, התרבות והספורט;

והמתן"ס מעוניין לעשות שימוש בשטח הפארק בחודשי הקיץ על מנת לקיים בו פעילות פנאי שונות לטובת תושבי וילדי העיר עפולה;

והעירייה מסכימה לתת למתן"ס זכות שימוש ללא תשלום בשטח הפארק לשנן תקופה חופשת הקיץ לצורך קיום פעילותות נופש ופנאי;

והצדדים מעוניינים להעלות על הכתב את פרטי ההתקשרות ביניהם;

אשר על בן הוסף והותנה בין הצדדים כלהלן:

1. המבוא להסכם זה מהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

2. העמדת הפארק לשימוש המתן"ס

2.1 מוסכם בזאת כי העירייה תעמיד את שטח הפארק העירוני לשימוש הבעלי של המתן"ס, לצורך ביצוע פעילותות נופש ופנאי במשך כל תקופה חופשת הקיץ, למעט ימי שישי בשבוע, בין התאריכים: 19.6.21-31.8.19 (להלן: "תקופת הקיץ").

2.2 במשך כל תקופה הקיץ ינוהל שטח הפארק על ידי המתן"ס לצורך קיום פעילותות פנאי, נופש, תרבות, הפעלת קייניות ועוד.

2.3 השטח שיועמד לרשות המתן"ס לא יכלול את האזור הזרומי של הפארק כולל את החורשה והאזור המיועד לעירית "פיניקים" ו- "מנגלייס".

2.4 במשך כל תקופה הקיץ יהיה המתן"ס האחראי הבלדי לניהול הפארק ולקיים הפעולות בתחוםו, לרבות בכל הכרוך לשמור על הפארק, שמירה על הצד במקומות, בטחון, בטיחות, גביהת תשומות וכיו"ב.

2.5 כמו כן, במשך תקופה הקיץ יהיה המתן"ס מוסמך לקבוע את שעות הפעולות של הפארק, להגביל את כמות הנכנסים, לקיים פעילותות והפעולות ילדי או תושבי עפולה בלבד וכן לנחות תשלום עבור הפעולות או חלון.

2.6 לא תשולם תמורת כספית לעירייה עבור מתן זכויות השימוש בפרק למתחנ"ס.

3. התchieיבות המtan"ס

3.1. המtan"ס מתחייב כי לאורך כל תקופת הקיז הוא יקיים פעילויות פנאי שותפות לטובת תושבי עפולה. בין היתר יתקיימו הפעולות הבאות:

3.1.1 הפעלת קיטנות וمسגרות קיז

3.1.2 אירועי שיא לילדיים ומשפחות

3.1.3 הופעות

3.1.4 אירועי ספורט הרקודות ופנאי

3.1.5 קבלות שבת

3.2. לקרה חופשת הקיז יפיק המtan"ס חברות ו/או חומר פרטום לתושבי העיר, בהם יפורטו סוגים הפעיליות ומועדן.

3.3. המtan"ס מתחייב לעשות בפרק שימוש סביר זהירות ולצורך קיום הפעיליות בלבד.

3.4. המtan"ס יעמיד מדריכים ו/או מפעלים מטעמו אשר יפקחו על הפעיליות ואשר יבטיחו כי השימוש בפרק נעשה בכורה סבירה, זהירה ותונע שמירה על החז偶 והמתקנים בפרק.

4. אחיזת הפרק בתקופת הקיז

4.1. במהלך תקופת הקיז תמשיך העירייה לבצע בפרק את עבודות התחזוקה השוטפות הנוהגות במהלך השנה.

4.2. עבודות ותחזוקה החורגות מתחזוקה השוטפת והגביעות מהפעיליות שמבצע המtan"ס בפרק יבוצעו וימומנו על ידי המtan"ס בלבד.

4.3. המtan"ס ישא בכל העליות הנובעות מקיים הפעיליות על ידו, לרבות אך לא רק: הקמת מתקנים ופירוקם, העמדת כח אדם מתאים לצורך פיקוח והדרכה, שמירה על האיזור המותקן בפרק לצורכי הפעיליות וכיו"ב.

4.4. המtan"ס ידועה לעירייה באופן מיידי על כל תקליה או נזק למתקן קבוע או תשתיות שאירע במהלך הפעילות. העירייה תפעל לתקן כל נזק או תקליה שאירע לתשתיות או מתקן קבוע על מנת לחבטי שימוש בטוח בשיטה הפרק.

4.5. כל נזק שייגרם למתקנים שהותקנו על ידי או מטעם המtan"ס או שנגרם כהזאה מהפעיליות.

5. אחריות וביתוח

5.1 במשך כל תקופת הקיז יהיה המتن"ס האתראי הבלעדי לכל נזק לאדם או רכוש אשר יגרם כתוצאה מהפעילויות אותו מחייב המتن"ס בפרק.

5.2 המנת"ס יזאג לבטה את כל הפעולות המבוצעות על ידו בשיטה הפארק בפיתוח מתאיםים.

5.3. יודגש, כי הביטוח השוטף של עירייה ימשיך לחול גם בתקופת הקיז, אך אין בכך בכך להטיל אחירות כלשהי על העירייה לנוכח שייגרם לאדם או רכוש כתוצאה מהפעילותו.

5.4 ככל שקיים הפעילות על ידי המתג"ס בפרק תצריך את העירייה להרחיב את פוליסת הביטוח שלח או לעורך בה שינויים, ישא המתג"ס בעליות הכרוכות בשינויים אלה, זאת מוביל לגורע מהচובה של המתג"ס לבטח בעצמו את הפעילות המבוצעת על ידו בפרק.

6. שיכוני

המתנ"ס ישפה את העירייה בגין כל תביעה מכל סוג שהוא שמדובר כנגד העירייה בגין איורע או נזק שנגרמו כתוצאה מהפעולות המבוצעות על ידי המתנ"ס בשטח הפרק בתקופת הקיץ.

בגלוות

למען הטר ספק, אין באמור בהסתכם בכך לגורע מזכויותיה הקגיניות של העירייה בפרק מובהר ומודגם. כי הסכם זה גועד ליתן זכות שימוש בלבד למוניטיס לתקופה.

8. הכנסות

כל הרכבות אשר יתקבלו מהפעלתו של הפרק בתקופת הקיץ על ידי המוניטין תהיינה של המוניטין, לצורך כיסוי הוצאות הכרוכות בקיים הפעולות בפרק.

נספח 2

כ

AFULIKE
אָרְעַה קִיז
שְׁלָמָם אֶחָבִים

מצולמים בכמה שיטות אירופיים.
מעלים לrostota החברתיות.

360° אָרוּם מתחכִים לך
אָרְעַה קִיז ברווחי העיר. תנוו לעקב...

עורית עפולה www.afula.muni.il

2019-07-10 14:18

נספח 3

(3)

תוכן ענייניים

2	טיוטות תקנות.....
2.....	א. שם התקנות המוצעות.....
2.....	ב. מטרת התקנות המוצעות והចורך בהן.....
2.....	ג. להלן נספח טיוטת התקנות המוצעות:.....
3.....	טיוטות תקנות הערים (גבירות דמי כניסה ציבוריים), התשע"ט - 2019 .....
3.....	1. הגדרות.....
3.....	2. וועדה מיעצת.....
4.....	3. מתן היתר לגביית דמי כניסה.....
4.....	4. תנאים למתן החיתור.....
4.....	5. עקרונות לבחינת הבקשה.....
5.....	6. הגשת בקשה.....
5.....	7. תחילת.....
6.....	דברי הסבר.....

טיוויתת תקנות

א. שם התקנות המוצעות

תקנות הערים (גביה דמי כניסה לגנים ציבוריים), התשע"ט- 2019

ב. מטרת התקנות המוצעות והចורך בהן

בהתאם לסעיף 249(8) לפקודת הערים [נוסח חדש] שר הפנים רשאי להתריר לעירייה לגבות דמי כניסה לגנים, גיננות ומקומות מרגוע או נופש המשמשים את הציבור (להלן "גן ציבורי") וזאת במקרים חריגים לפי כללים שיקבע באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת. בנוסף, סעיף 24(א) לפקודת המועצות המקומיות [נוסח חדש] קובע כי סעיף 249(8) האמור יחול, בשינויים המחויבים, על מועצה מקומית. התקנות המוצעות מבקשות לקבוע כללים כאמור.

ג. להלן נוסח טיוויתת התקנות המוצעות:

טיוויתת תקנות מטעם משרד הפנים:

טיוויתת תקנות העיריות (גביהת דמי כניסה לגנים ציבוריים), התשע"ט - 2019

בתוכף סמכותי לפי סעיף 249(8) לפקודת העיריות [נוסח חדש] (להלן – "פקודת העיריות") וסעיף 24א לפקודת המועצות המקומיות [נוסח חדש]² (להלן – "פקודת המועצות המקומיות") ובאישור ועדות הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. הגדרות בתקנות אלה –

"גן ציבורי" – גן, גינה ומקום מרוגע או נופש אחר לשימוש הציבור כמשמעותם בסעיף 249(8) לפקודת העיריות;

"דמי כניסה" – כמשמעותם בסעיף 249(8) לפקודת העיריות;

"היתר" – יותרת גביית דמי כניסה הניתן לפי תקנה 3;

"הוועדה מיעצת" – הוועדה שהוקמה לפי תקנה 2;

"מדדיך להקצת שטחים לצרכי ציבור" – תדריך תכונן להקצת קרקע לצרכי ציבור של מנהל התכונן במשרד האוצר, ספטמבר 2016;

"רשות מקומית" – עירייה או מועצה מקומית;

"השר" – שר הפנים.

2. (א) מקום ועה מיעצת שתפקידה ליעץ לשר בדבר התקיימותם של התנאים והעקרונות הקבועים בתקנות 1 ו-5.

(ב) הוועדה המיעצת תהיה בת שלושה חברים כמפורט להלן:

(1) נציג שר הפנים, שימונוה על ידי שר הפנים מבין עובדי משרד זה;
והוא יהיה יושב ראש הוועדה המיעצת;

(2) נציג המשרד להגנת הסביבה שימונוה על ידי שר הפנים מבין עובדי המשרד להגנת הסביבה;

(3) נציג שר הבינוי והשיכון שימונוה על ידי שר הפנים מבין עובדי משרד הבינוי והשיכון.

¹ דיני מדינת ישראל מס' 8, עמי 197

² דיני מדינת ישראל 9, עמי 256.

- 3. מטען היתר לגבייה.** השר, לאחר התיעצות עם הוועדה המיעצת, רשאי לתת היתר לרשות מקומית לגבות דמי כניסה לגן ציבורי; התיר השר גביית דמי כניסה לגן ציבורי, יקבע השר את גובה דמי הכניסה וכיול שיקבע גם כל אחד מאלה:
- (א) גובה דמי כניסה שונה למי שהינו תושב הרשות המקומית ולמי שאינו תושב הרשות המקומית או גביית דמי כניסה רק למי שאינו תושב הרשות המקומית;
- (ב) גביית דמי כניסה בימים מסוימים בשנה או בשבוע בלבד או לתקופה מוגבלת בזמן, או גביית דמי כניסה למעט ימים מסוימים בשבוע בלבד לא ינתן היתר אלא אם כן, נתקיימו כל אלה:
- (א) הגן הציבורי אינו כולל מתקני משחק ומדשאות בלבד ומוספקים בו שירותים מיוחדים בסוגם ובהיקפם, המטילים על הרשות המקומית עליות ואחזקה חריגות ואשר אין הכרח לספקם במסגרת שטח ציבורי פתוח, לפי הקבוע במדדין להקצת שטחים לצרכי ציבור; לעניין זה – "עלויות הקמה ואחזקה חריגות" – עלויות הଘבות מעליות הקמה והחזקת גן הציבורי שיש בו מדשאות או מתקני משחק בלבד;
- (ב) שטח הגן הציבורי הוא 100 דונם לפחות;
- (ג) שטח הגן עולה על היקף השטחים הציבוריים הפתוחים הנדרשים בהתאם לקבוע במדדין להקצת שטחים לצרכי ציבור, ביחס להיקף האוכלוסייה ברשות המקומית והשטחים הציבוריים הפתוחים הנדרשים אכן קיימים ומפותחים ברשות המקומית ברמה נאותה;
- (ד) בקרבת הגן הציבורי ישנים גנים ציבוריים אחרים שהכניסה אליהם אינה כרוכה בתשלום דמי כניסה;
- (ה) אין מניעה מבחינת התקנון ו מבחינת השתלבות הגן הציבורי במרקם העירוני לביצוע פעולות הנדרשות לשם גביית דמי הכניסה ביעילות, ובכלל האמור סגירת הגן הציבורי וגידורו לצורך גביית דמי הכניסה;
- (ו) גביית דמי כניסה לגן הציבורי לא תמנע זכות מעבר חופשית של הציבור בין החלקים השונים של הרשות המקומית או של השכונה שמדובר בה הגן הציבורי.
- 5. עקרונות לבחינת הבקשה.** החלטה בבקשת מטען היתר לגביית דמי כניסה תינתן בין היתר, לפי העקרונות הבאים:

(א) תינתן עדיפות לגבית תשלום על ידי הרשות המקומית بعد כניסה המשמשת את מבקרי הגן הציבורי על פני גביה דמי כניסה;

(ב) תינתן עדיפות לגבית תשלום על ידי הרשות המקומית بعد פעילויות המבוצעות בגן הציבורי על פני גביה דמי כניסה;

(ג) ישקל הצורך להימנע מגידור או סגירה של גן ציבורי הכלול שטחים שהם בעלי ערכי טבע או נוף ייחודיים ; לעניין זהו "ערכי טבע או נוף ייחודיים" חוף הים, נחלים, שמורות טבע וערכי נוף כפי שיקבעו על ידי הרש;

6. (א) רשות מקומית רשאית להגיש לשר בקשה למתן היתר לגבית דמי כניסה לאחר שפרשמה הודעה על כוונתה האמורה באתר האינטרנט שה או בעיתון מקומי שהנו בעל תפוצה רחבה בתחום הרשות המקומית, ולאחר שנתנה לכל המעניין אפשרות להעיר את העורתו בכתב בתוקף של 21 ימים.

(ב) בבקשת רשות מקומית לגבית דמי כניסה לגן ציבורי תוגש בידי ראש הרשות המקומית וטעונה אישור מועצת הרשות המקומית;

(ג) בבקשת יתואר הגן הציבורי, יצוין גובה דמי כניסה המבוקש, לרבות התיקיות לפרטים בתקנה (1) ו-(2), ויצורפו אליה כל המסמכים הדרושים לשם הוכחת התקיימות התנאים והעקרונות הקבועים בתקנות 3 ו-4;

(ד) קיבלה הרשות המקומית העורת כאמור בתקנת משנה (א), יוצרף העתק של העורות בבקשת והתיקיות הרשות המקומית להערות, ככל שמצויה לנכון לעשות כן;

(ה) הוועדה המיעצת רשאית לדרוש מרשות מקומית שהגישה בבקשת נתונים ומסמכים נוספים, ככל שתראה לנכון.

7. תחילתן של תקנות אלה 30 ימים מיום פרסום.

הגשת בקשה

תחילה

ב_____ התש_____ (____ב_____) (20_____)

[תאריך עברי] ([תאריך לועזי])

(ח'מ _____) (3-_____)

אריה מכלוף דראי

שר הפנים

דברי הסביר

בעקבות פסק הדין שניתן במסגרת בג"ץ 867/6 00/00 אדם טבע ודין נגד עיריית רעננה ועל בסיס המלצות ועדעה שМОונתא על ידי מנכ"ל משרד הפנים בנושא, מוצעות תקנות אלה.

בהתאם לסעיף (8) לפקודת הערים [נוסח חדש] שר הפנים רשאי להתריר לעירייה לגבות דמי כניסה לגנים, גיניות ומקומות מרוגע או נופש המשמשים את הציבור (להלן "גן ציבורי") וזאת במקרים של כללים שיקבע באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסתה.

בנוסף, סעיף 24(א) לפקודת המועצות המקומיות [נוסח חדש] קובע כי סעיף (8) האמור יחול, בשינויים המחויבים, על מועצה מקומית.

התקנות המוצעות מבקשות לקבוע כללים כאמור.

בנוסף, התקנות מבקשות לקבוע כי השר ימנה "וועדה מיעצת" שתעביר אליו חוות דעת מונמכת לעניין שאלת עמידת בקשה שהוגשה על ידי רשות מקומית להתריר גביות דמי כניסה, כאמור, בכללים אותם מוצעים לקבוע בתקנות.

פירוט עיקרי התקנות המוצעות:

תקנה 2

תקנה 2 מבקשת לקבוע כי תקום ועדעה מיעצת לשר הפנים שתפקידיה יהיה ליעץ לשר הפנים בדבר התקיימות התנאים למתן היתר לגביות דמי כניסה וכן בדבר התקיימות העקרונות אולם על השר לשקל במסגרת החלטתו בבקשת למתן היתר גביות דמי כניסה.

בוואدة המיעצת יהיו שלושה חברים כלהלן:

נציג שר הפנים והוא יו"ר הוועדה;

נציג שר להגנת הסביבה;

נציג משרד הבינוי והשיכון;

תקנה 4

תקנה 4 מבקשת לקבוע כי רק בהתקיימים מספר תנאים מצטבריםם יהיה רשאי שר הפנים לתת היתר לרשות מקומית לגבות דמי כניסה, כאמור.

ה坦אים הם:

1. מסופקים שירותים מיוחדים בגין הציבור; שירותים מיוחדים הם שירותים מסווג מיוחד המטילים על הרשות המקומית עלויות חריגות, כאשר המדבר הוא בשירותים שאין הכרח על הרשות המקומית לספקם לפי הקבוע ב"מדריך להקצת שטחים לצרכי ציבור".
2. שטח הגן הציבורי הוא 100 דונם לפחות.
3. קיימים ברשות המקומית שטחים ציבוריים פתוחים מפותחים והיקפם עומד בקבוע בנושא

ב"מודרך להקצות שטחים לצרכי ציבורי", אשר אין כללים בשטח הגן הציבורי בגיןו מボוקש היתר לגבות דמי כניסה.

4. בקרבת הגן הציבורי, בגיןו מボוקש היתר לגבות דמי כניסה, ישנו גנים ציבוריים אחרים שהכניסה אליהם אינה כרוכה בתשלום.
5. ניתן מבחינת השתלבות הגן הציבורי במרקם העירוני לבצע את הפעולות הנדרשות לשם גבית דמי הכניסה בייעילות, ובכלל האמור סגירת הגן הציבורי וגידורו.
6. גבית דמי כניסה לגן הציבורי לא תפגע בזכות המעבר של הציבור במרחב הציבורי, שאינו חלק מהגן הציבורי.

תקנה 5

תקנה 5 מבקשת לקבוע כי מעבר לתנאי הסוף שפורטו לעיל במסגרת תקנה 4, לצורך מתן היתר לגבית כניסה לגן ציבורי, על שר הפנים לשקל את העקרונות הבאים, כאשר הוא בוחן בקשה לגבית דמי כניסה:

1. תינונן עדיפות לגבית תשלום על ידי הרשות המקומית בעד חניה המשמשת את מבקרי הגן הציבורי על פני גבית דמי כניסה;
2. תינונן עדיפות לגבית תשלום על ידי הרשות המקומית בעד פעילויות המבוצעות בגן הציבורי על פני גבית דמי כניסה;
3. יישקל הצורך להימנע מגידור או סגירה של גן ציבורי הכלל שטחים שהם בעלי ערכי טבע או נוף ייחודיים.

תקנה 6

תקנה 6 מבקשת לקבוע את ההוראות לעניין הגשת בקשה על ידי רשות מקומית לקבלת היתר לגבית דמי כניסה ובכלל האמור: אופן הגשות הבקשה ומtanן הזדמנות לכל המעוניין להעיר הערוות לעניין כוונת הרשות המקומית לבקש היתר לגבית דמי כניסה.

מועד ההגשה: 13:18 10/07/2019
מספר תיק: 3161-07-19
סוג מסמך: תגובה/תשובה
מספר אסמכתא למאקב: 602840
הוגש על ידי: ת.ז. 005669718

- על המגיש לשמור את מספר האסמכתא לשם קבלת מידע אודוטוין.
המסמך הועבר לבדיקה מזכירות.
• אם יאשר, יתויך בתיק ותאריך ההגשה החוקי יוחשב לפי תאריך ההגשה בפועל ולא לפי תאריך האישור, כמו כן, יופק אישור שיוצג בתיקית תיק נייר.
• אם לא יאשר, תשלח למגיש הודעה על כך. המסמך שנבדקה יוצג בתיקית תיק נייר.